

Posudek oponenta na bakalářskou práci Dominiky Dražilové

Obchod v pozdní době laténské v Čechách a na Moravě

Předložená práce se skládá ze čtyř kapitol a většího počtu podkapitol. Úvahy o obchodu začínají několika úvahami, i historickými (Timpe), ale rád bych viděl i hlubšího Dobesche, který vyšel z širší analýzy literárních zpráv. Pak by snad bylo vhodné připomenout i Herodotovy klasifikace obchodu; to se týká pro obchod Řerků a Římanů s Kelty i dalších literárních zpráv a jejich analýz (Polybios, Poseidonios, Diodoros); aspoň všimnout si mohla několika česko-francouzských kolokviích z posledních let - sborník NM a Studia Hercynia. Jistě správně přijala thési, že obchod, výměna atp. jsou vlastně jedním obecnějším procesem, a také se celkem správně vyjádřila, i když je s podivem, že si nevšimla žádné z četných prací Krutových k tomuto tématu, i jen velmi mála francouzských, přestože ve Francii i studovala.

Kapitolka o žernovech je dobrým shrnutím problematiky; podobně další i pro tuhovou keramiku a sapropelitový šperk. K uvedení skla do laténské produkce by si zasloužilo připomenutí foinických specialistů – i v řecko.etruském světě to byli vždy oni, kdo přinesli skleněnou technologii a hojně vyváželi surovinu do celého tehdejšího světa. U mincovnictví je jistě vhodné, že si autorka všimla i nejnovějších prací o Němčicích a jejich podstatného svědectví o dálkovém obchodu té doby, méně si pak všimla Stradonic a ani o pokladech z Kolína (nedávná publikace Z. Nemeškalové), v Manchingu a v San Vincenzo v Etrurii se nezmínila. Nenašel jsem také zmínku o keltském žoldněřství, které přivedlo mince, jejich znalost a užívání do keltského světa především. Také by analýza mincí na oppidech ukázala i četné styky se západem – až se severním Švýcarskem a s východní Francií, zejména v pozdní době laténské. Keltské pohyby v té době jistě také přispěly k využití alternativních cest obchodních či širěji distribučních styků.

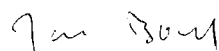
Kapitoly o surovinách ukazují, že se autorka aspoň do jisté míry seznámila s problematikou a výborná a zcela respektující poslední literaturu, zejména poslední práce vedoucího její bakalářky Vladimíra Salače, je kapitola o soli, potravinách a ostatních materiálech z organických hmot; jen kapitolku o vínu by ozdobily antické prameny a roli vína v kontaktech bych sotva považoval za zanedbatelnou (s. 46).

Vyzvednout lze vedle jasného stylu i jen velmi malé množství překlepů, řádný způsob citací a odkazů na literaturu, i čistě reprodukované pérovky v obrázkové příloze.

Kapitola o dopravě je uvážlivá, a uvážlivé jsou i závěry. Jde o studentku, která se teprve zapracovává, nezabývala se dosud příliš vlastní analýzou nálezového souboru, ani

srovnáním s antickými zprávami o Keltech. Přestože jde o práci začátečnickou, ocenění si zaslouží jak jasný sloh, tak i uvážlivost v interpretaci pramenů a názorů těch autorů, o které se opírala. Z těchto důvodů doporučuji její práci k obhajobě i k uznání jako podklad k dalšímu řízení za účelem získání titulu BA, pokud obstojí i při bakalářské zkoušce.

V Praze dne 8.2.2008



Prof.dr. Jan Bouzek, DrSc